

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epitome Instituti Societatis Jesu

Sesti, Curtius

Bruxellis, 1690

Sect. III. Dimissioni præmittenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68440)

*Examinanda
discreto zelo.*

9. Quatenus autem defectus aliqui, qui contra Divinum honorem, & Societatis bonum esse dicuntur, debeant tolerari, cum id ex multis circumstantiis particularibus personarum, temporum, & locorum pendeat; discreto zelo eorum, quibus ea cura commissa est, relinqui est necessarium: qui propterea multa præmittere debent, antequam super hoc negotio sententiam ferant, ut jam videbimus. *

* P. 2. c. 2. A.
B. & D.

SECTIO III

Dimissioni præmittenda.

*Ordo, & gravi-
tas dicendorum.*

1. **U**T igitur in re tanti momenti nihil caritatis, & prudentæ prætermittatur; plura statuta sunt, tripliciter hic dividenda, ut primò collocetur, quæ ante Dimissionem præstanda, tunc quæ in Dimissione, demum post Dimissionem. Et quidem Superiores graviter admonentur, nisi diligenter observent, quæ in Ordinatione P. Claudii hæc super re edita, præscribuntur; fore ut, neque conscientia ipsi suæ, officioque, nec Constitutionibus satisfaciant. *

* Or. c. 11. §. 1.

*Non omnia ta-
men cum singu-
lis servanda.*

2. Tria tamen præmittenda. 1. Ple-
raque ex dicendis pertinent ad eos, qui
palam,

palam, & propter causas manifestas dimit-
tuntur. 2. Eadem servanda sunt plus mi-
nùs-ve, proportione habita Graduum So-
cietatis, ita ut minimè omnium Profes-
sos tangant. 3. Si aliqui propter causas oc-
cultas dimittendi sunt; satis erit, si Præ-
positus hac facultate præditus, re Domino
commendata, & si judicaverit expedire,
unius, aut plurium auditâ sententiâ statuât,
& exequatur, quod factò opus sit. †

† P. 2. c. 3. A.

3. Provincialis, cùm de aliquo dimit-
tendo suggeritur, præmissa oratione ex-
ploret, an ea, quæ illi objiciuntur, vera
sint; & si vera, an tanti momenti, ut de
dimissione agi debeat: præterea utrùm
Superiores erga hujusmodi hominem de-
bita caritate perfuncti, illum commone-
fecerint. remedia pœnitentiarum, & præ-
sertim Exercitiorum spiritualium appli-
cando, & quidem non perfunctoria cura-
tione. †

Provincialis ex-
pendat circum-
stantias omnes.

† P. 2. c. 2. A.
& C. & c. 3. §.
2. & Or. c. 12.
§. 2. 3.

4. Peracta informatione, auditaque
sententia Superioris illius Domus, in qua
commissum est delictum, aut unde prodiit
accusatio, exquirat judicium Consulto-
rum suorum, aut ejus loci, ubi tunc erit;
eorumque, qui ipsi videbuntur; tum in-
formationem mittet ad Generalem; in
qua, ubi expresserit conditionem, æta-
tem,

Consulat suos,
& scribat ad
Generalem.

* P. 2. c. 2. A. tem, munia ejus, de quo agitur, tum quid
& C. & c. 3. §. peccaverit, quæ remedia adhibita, an om-
3. & A. & R. nia ritè peracta, quæ præscribuntur; sub-
Prov. 41. & dat demum, quid ipse, Consultoresque
Or. c. 12. §. 4. ipsius faciendum censeant. *

*Generalis sen-
tentiam feret.* 5. Generalis verò, re Domino com-
mendata, & cum Assistentibus communi-
nicata, omnem exuendo affectum, &
majore Dei gloria præ oculis constituta, &
communis boni, tum etiam (quoad ejus
fieri poterit) particularis ratione habita,
7 P. 2. c. 3. §. 4. expendat hinc inde causas; & statuat, an
& Or. c. 12. §. 8. dimittere debeat, nec ne. 7

*Non disceden-
dum ab hac for-
ma.* 6. Is igitur modus servandus est, qua-
lem Constitutiones præscribunt, & praxis
hactenus confirmavit; nec forma judicia-
ria necessario adhibenda. 2

2 Greg. XIII. 7. Ceterum, licet passim non expediat
p. 282. & R. Dimissioni præmittere poenas delicti; cum
Prov. 44. & C. dimitti Nostri debeant, quantum fieri po-
5. D. 31. test sine dedecore, vel ignominia; * si ta-
*Aliquando
premittenda
pena.* men defectus sint cum scandalo conjun-
cti; & qui poena aliqua puniri debeant;
* P. 2. c. 3. §. non ante ad Dimissionem veniatur, quam
6. 7. pro meritis fuerint castigati, etiam inclu-
sione ad tempus, ubi usus, & consuetudo
id obtinuit. b

b Or. c. 12. §. 8. Rursus non convenit laxari habenas
5. & C. 7. D. erga eos, qui ex sua ipsi tentatione dimitti
22. §. 6. pe-

*Quid cum pe-
tentibus sine
causa.*

petunt, & ne tum quidem, cum, habita ratione personæ, utile Societati videretur, ab ea liberari: quia si persuasio hæc vulgaretur, perniciofa multis evaderet, reputantibus januam ad elabendum post delictum statim patere. Sed vitari simul alterum extremum necesse est, opinantium hujusmodi homines semper retinendos, quia ubi ad certum Gradum pervenerunt, rarò apti sunt ad Societatem.

9. Ad mediam autem viam ineundam, & præcavendam importunam aliquorum de Dimissione postulationem, statutum est; eam petentes, nulla iusta apparente causa (si alioqui idonei ad Societatem judicantur) si Superiorum mōitis non acquiescant, teneri Provinciali suo causas omnes, quas Dimissioni obtendunt, cum propriæ manus subscriptione, proponere; affirmareque nullam aliam sibi superesse rogatæ dimissionis causam. Provincialis verò hæc causas expensas cum suis Consultoribus, transmittet ad Generalem, adnotato suo, & Consultorum iudicio: & si illæ P. Nostro insufficientes visæ fuerint, sub Obedientiæ præcepto, perpetuum illis silentium indicat: eosque, si non obtemporent, pro delicti gravitate severè puniat, & publicè etiam, si culpa ad alios pro-

Or. c. 12. §. 6.

*Compescendi
importuni Di-
missionis postu-
latores.*

promanavit. Sciantque tales se minimè in conscientia tutos; sed mortali culpæ subjacere, quamdiu in illa animi obstinatione manent.

Præceptum, & excommunicatio in petentes opem ab Externis.

10. Imponitur præterea præceptum, & pœna excommunicationis latæ sententiæ, Provinciali reservatæ, tum in illos, qui inconsulto Provinciali, Externos de Dimissione sua in consilium adhibent: tum in illos, qui, quocumque modo, Externorum auxilio, vel intercessione, ad Dimissionem à Superioribus obtinendam, utuntur. Præcepti verò hujus transgressores præter alias pœnas, arbitrio Provincialis imponendas, longè difficiliorem sibi facturos Dimissionem sciant.

Obligandi ad aliam Religionem ingrediendam.

11. Illis etiam, qui sola importunitate Dimissionem extorquent, non concedenda, nisi cum obligatione aliam Religionem intrandi; in qua regularis observantia vigeat: eaque obligatio patentibus literis inferenda: ac rarissime talium quispian, liber ab omni Votorum obligatione, ad seculum remittendus.

Dimissio irrita obtendentium falsas causas.

12. At qui causis non veris, fraude, ac dolo, Dimissionem è Societate obtinuerunt; aut ex causis quidem veris, gravibusque delictis, sed ea intentione perpetratis, quò faciliùs dimitterentur, nullo modo

modo sunt in conscientia tuti : cum hujusmodi facultas in conscientia foro sit irrita : in quo etiam subjacent omnibus Apostatarum censuris. Et si hoc in exteriori foro constiterit ; Superiores possunt contra eos agere , tanquam contra veros Apostatas.

13. Qui ad Dimissionem obtinendam secretas obtinent causas ; quibus se ineptos ad religiosam disciplinam , Votorumque observationem contendunt ; tenentur eas alicui Patri aperire : qui super illis sententiam suam ad Generalem perscribat. Quod si quis renuat , cum P. Noster judicaverit , causas aperire , careat omni spe Dimissionis obtinendæ. *d*

Neganda subterfugibus eius petenda causas.

d C. 7. D. 22. & C. 12. D. 12.

S E C T I O I V.

Servanda in Dimissione , & post ipsam.

1. **D**Um autem de alicujus Dimissione agitur , severè Superioribus est interdictum , ne eum interea temporis ullo modo exponant in publicis ministeriis ; sed domi potius illum contineant ; habeatur que in Dimissione ratio ædificationis. In cujus gratiam , si Dimittendi prius ablegandi

Proximè dimittendis invigilandum.